

Hodnocení

diplomové práce Michala Berana

„Přemístění sídla podnikatele do jiného členského státu Evropské unie“

Diplomová práce je věnována vybraným otázkám přemístění sídla podnikatele do jiného státu EU, tedy otázce, která se těší značnému zájmu nejen praxe, ale i teorie, zejména z pohledu judikatury Evropského soudního dvora, který se k této problematice vyslovil již v řadě svých rozhodnutí. Diplomant tak měl možnost vydat se osvědčenou cestou a sledovat zpracování, které přinesla dosavadní literatura, měl i možnost podívat se na danou problematiku z nového pohledu. To se mu zčásti podařilo zejména v souvislosti s úvahami o připravované 14. směrnici o přemístění sídla, jejíž osud je sice dost nejistý, to mu ovšem nijak nebrání v tom, aby se nad tímto instrumentem hlouběji zamyslel.

Diplomová práce je logicky rozčleněna a vhodně systematicky uspořádána. Práce sestává z pěti kapitol, dále vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod, a po nichž následuje Závěr.

Po Úvodu, který otevírá celou problematiku a zároveň uvádí vazby kolizní problematiky přemístění sídla a svobody usazování (někde je v práci uváděno „podnikání“, to by měl diplomant zdůvodnit při ústní obhajobě), se první kapitola zabývá obecně tématem společnosti v mezinárodním právu soukromém. Trochu mne zaráží definice společnosti, uvedená na s. 8 práce, kde diplomant omezuje „společnosti“, jimž se hodlá věnovat, pouze na právnické osoby. Pokud to konfrontuji s nadpisem celé práce, kde je uveden „podnikatel“ a s definicí Pelikánové citovanou na s. 9, i s mým pojetím v souladu s euronovelizovaným § 56 ObchZ, je to pro mne překvapivé, určitě by ta diplomantova definice měla být širší. Zejména také proto, že diplomant se dále hodlá zabývat evropským právem, které je otevřenější a jehož definice určitě právnické osoby přesahuje. I k tomu by se měl vyjádřit při ústní obhajobě. Třetí kapitola, ve které je jedno z center celé práce, se věnuje svobodě usazování v právu EU, tato kapitola je velmi přehledná a instruktivní. Na s. 25. kdy diplomant zmiňuje v souvislosti

s vymezením svobody usazování pět podmínek dovozených z případu Factortame II, postrádám citaci zdroje, z něhož bylo čerpáno. Stejně tak není uvedeno rozhodnutí ESD, kdy soud rozlišil pobočky a podpůrné organizační jednotky: ke s. 30, to by měl diplomant rovněž doplnit. Čtvrtá kapitola uvádí základní rozhodnutí ESD, relevantní pro svobodu usazování obchodních společností z hlediska otázky práva rozhodného pro přemístění sídla. Tato kapitola je rovněž velice slušně zpracovaná, pouze postrádám nejnovější rozhodnutí, která měl diplomant alespoň zmínit. I k tomu by se mohl stručně vyjádřit při ústní obhajobě. Pátá kapitola se zaměřuje na návrh 14. směrnice o přemístění sídla.

Práce ústí ve stručný Závěr, který shrnuje diplomantovy úvahy o dalších možnostech regulace této zajímavé matérie. Diplomant používá českou i zahraniční literaturu, práce je napsaná kulturně, svědčí o zájmu diplomanta o zvolené téma.

Práci doporučuji k ústní obhajobě.



Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 31.8.2008